

Resemnare

Caprar Florin

Sunt ferecate porțile luminii,
O aripă de înger în cădere
Aduce nopții mele-o mângâiere
Când gândul meu se pierde-n taina lunii.

Rătăcitor prin enigmaticele căi
Ale unui timp cuprins de mărăcine
Eu n-am murit, dar mor mereu în mine
Ale luminii ultime văpăi.

Se sting și felinarele speranței
In noaptea neagră, unul câte unul,
Si resemnat eu îmi accept declinul
In triste-acorduri dulci ale romanței.

Un singur lucru îmi mai dă putere
Să simt iar zorii zilei ce se-arată:
Sunt ochii tăi în lumea-ntunecată
Ce mă ghidează-n trista mea tăcere.

Căprar Florin